

ΚΡΙΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Pierre Benoit, Exégèse et Théologie. Tome I P. 416.— II P. 452. Les éditions du Cerf. Paris 1961—1964.

Ἐν τοῖς δυοῖς τούτοις τόμοις, ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ ἐγκρίτου Γάλλου καινοδιαθηκολόγου πατρὸς Pierre Benoit, ἐπὶ πολλὰ ἔτη διευθυντοῦ τῆς τε ἐν Ἱερουσαλὴμ περιωνύμου École Biblique καὶ τῆς Revue Biblique, ἢ πρὸς αὐτὸν ἀφοσίωσις καὶ ὁ θαυμασμὸς τῶν πολυαριθμῶν καὶ παντοδαπῶν μαθητῶν καὶ φίλων του ἔχει ἀποθησαυρίσει τὰς ἐν διαφόροις βιβλικοῖς περιοδικοῖς καὶ ἑορταστικοῖς τόμοις ἐγκατεσπαρμέναις, ἐκτενεσετέρας καὶ βραχυτέρας πραγματείας αὐτοῦ, τὰς σχετικὰς πρὸς τὴν Καινὴν Διαθήκην, ἀπὸ τοῦ 1937 καὶ ἐφεξῆς. Αἱ πραγματεῖαι αὗται κατανέμονται κατὰ κατηγορίας ἀναλόγους τοῦ περιεχομένου αὐτῶν, ὑπὸ τοὺς ἐξῆς τίτλους. Ἐν μὲν τῷ I τόμῳ: Βιβλικὴ θεοπνευστία καὶ ἐρμηνευτικὴ — Ἱστορία τῶν φιλολογικῶν μορφῶν τῆς Κ. Διαθήκης καὶ ἀπομυθοποιήσεις. — Τὸ πρόβλημα τοῦ Ἰησοῦ — Ἡ θεολογία τῶν συνοπτικῶν Εὐαγγελίων — Τὸ τελευταῖον δεῖπνον — Τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ — Ὁ δεδοξασμένος Χριστὸς — Ἐν δὲ τῷ II τόμῳ: Ἡ θεολογία τοῦ ἀγίου Παύλου — Ὁ πρωτόγονος Χριστιανισμὸς — Ἰουδαϊσμός καὶ Χριστιανισμὸς — Ὁ Χριστιανισμὸς καὶ οἱ ἔθνη. Ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ περιεχομένου τῶν δύο τούτων τόμων καὶ ἤδη ἐκ τοῦ γενικοῦ τίτλου, ὃν φέρουσιν ἀμφότεροι: «Ἐξήγησις καὶ Θεολογία», ἅπαντα τὰ μελετήματα ταῦτα στρέφονται περὶ τοὺς δύο πόλους τῆς ἐπιστήμης τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἥτοι τὴν ἐρμηνείαν ἀφ' ἐνὸς καὶ τὴν θεολογίαν αὐτῆς ἀφ' ἑτέρου καὶ πραγματεύονται περὶ τῶν σπουδαιότερων ζητημάτων τῆς Κ. Διαθ., περὶ ἃ κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετηρίδας συντόμως ἀσχολεῖται ἡ ἔρευνα αὐτῆς. Ἐπὶ κεφαλῆς τῶν μελετημάτων τούτων τίθεται ἡ ἰδιαιτερία ἡμᾶς τοὺς ὀρθοδόξους θεολόγους ἐνδιαφέρουσα περισπούδατος πραγματεία «Εἶναι θεόπνευστος ἡ μετάφρασις τῶν Ἑβδομήκοντα;», περὶ ἧς ἐπιφυλασσόμεθα νὰ εἰπωμεν πλείονα ἐν τῷ προσεχεῖ τεύχει τῆς «Θεολογίας». Σπουδαῖα ὅμως εἶναι καὶ τὰ μελετήματα τοῦ π. Benoit περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς λεγομένης μορφολογικοῦστορικής μεθόδου, τῆς ὑπὸ τοῦ M. Dibelius καὶ τοῦ K. L. Schmidt εἰσαχθείσης εἰς τὴν ἔρευναν καὶ τῆς Κ. Διαθήκης, ἔπειτα δὲ καὶ περὶ τῆς Θεολογίας τῶν τε συνοπτικῶν Εὐαγγελίων καὶ τοῦ Ἀποστ. Παύλου καὶ τῶν κεντρικῶν σημείων τῆς ἱστορίας τῶν παθῶν καὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου καὶ τέλος περὶ τῆς σχέσεως τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Σενέκα ἀφ' ἐνὸς καὶ τοῦ νεοπλατωνικοῦ φιλοσόφου τοῦ γ' αἰῶνος Περφυρίου πρὸς τὸν Χριστιανισμόν.

Ἐν τῇ ἐξετάσει τῶν ἐν λόγῳ σπουδαιωτάτων ζητημάτων ὑπὸ τοῦ ἐπιφανοῦς τούτου τῆς ἐποχῆς ἡμῶν ἔρευνητοῦ τῆς Καινῆς Διαθήκης συνδυάζεται ἡ βαθεῖα γνώσις τῶν τε προβλημάτων καὶ τῶν πηγῶν μετὰ τῆς μεθοδικότητος, τῆς ἐμβριθείας, τῆς νηφαλιότητος τῆς κρίσεως καὶ τῆς γαλατικῆς κομψότητος καὶ σαφηνείας καὶ λεπτότητος τῆς ἐκφράσεως. Ὁφείλονται δὲ θερμὰ εὐχαρισταί εἰς τε τοὺς στοργικοὺς μαθητὰς καὶ φίλους τοῦ ἀνδρός, οἵτινες ἐμερμηνήσαν περὶ τῆς συλλογῆς καὶ τῆς μεθοδικῆς κατατάξεως τῶν μελετημάτων, ἐξ ὧν καὶ τὰ σχετικῶς βραχύτερα συμβάλλουσιν εἰς τὴν ἀλοκλήρωσιν τῆς εἰκόνας τῆς ἐξαιρετικῆς προσωπικότητος τοῦ διδασκάλου αὐτῶν, καὶ εἰς τὸν ἐκδοτικὸν οἶκον Le Cerf τῶν Παρισίων, τὸν ἀναλαβόντα νὰ παρουσιάσῃ ὡς οἶόν τε εὐπρεπεστέραν τὴν εἰκόνα ταύτην. Ἐν τῷ τέλει τοῦ II τόμου παρατίθενται σχετικὸν πλῆθος.

Π. Ι. Μπρατσούτης.

Georg Eichholz, Tradition und Interpretation. Studien zum Neuen Testament und zur Hermeneutik. Theologische Bücherei No 29: Chr. Kaiser Verlag. München 1965. S. 233.

Ἐν τῷ τόμῳ τούτῳ περιλαμβάνονται δεκατρεῖς ἐνδιαφέρουσαι πραγματεῖαι τοῦ καθηγητοῦ G. Eichholz, εἴτε ἀδημοσίευτοι, ὡς αἱ ὑπ' ἀριθ. 2, 4, 7, 11, εἴτε διεσπαρμέναι ἐν διαφόροις περιοδικοῖς καὶ συλλογικοῖς τόμοις, ὑπὸ τοὺς ἐξῆς τίτλους: 1) Κήρυγμα καὶ παράδοσις, 2) Τὸ ἔργον μιᾶς ἐρμηνείας τῆς ἐπὶ τοῦ Ὁρους ὁμιλίας, 3) Ἡ παραβολὴ ὡς παράστασις (Das Gleichnis als Spiel), 4) Ἡ ἔννοια τοῦ λαοῦ ἐν τῇ Κ. Διαθήκῃ, 5) Ὁ οἰκουμενικὸς καὶ ὁ ἱεραποστολικὸς ὀρίζων τῆς Ἐκκλησίας, 6) Ὁ Παῦλος ἐν τῇ σχέσει αὐτοῦ πρὸς νεοσυστάτους ἐκκλησίας 7) Ὁ ἱεραποστολικὸς κανὼν τοῦ Παύλου, 8) Σκέψεις ἐπὶ τοῦ Α' Κορινθ. 13, 9) Τήρησις καὶ ἀνάδειξις τοῦ Εὐαγγελίου, 10) Προλεγόμενα μιᾶς συνοπτικῆς θεολογίας τοῦ Παύλου, 11) Ἡ συμβολὴ τοῦ Karl Barth εἰς τὴν ἐρμηνευτικὴν καὶ 12) τὰ ὅρια τῆς ὑπαρξικῆς ἐρμηνείας. Τῶν ἐπὶ μέρους μελετημάτων, τῶν ὁποίων ἡ σπουδαίωτης ὑποδηλοῦται ἤδη ἐκ τοῦ τίτλου αὐτῶν, προτάσσεται διαφωτιστικὸς περὶ τῶν σχετικῶν θεμάτων τούτων πρόλογος (σ. 7-9), ἐκτὸς τῆς εἰδικῆς πρὸ ἐκάστου τούτων εἰσηγήσεως· καὶ ὁ τόμος κατακλείεται μετὰ πινάκων τῶν βιβλικῶν χωρίων, ὀνομάτων καὶ πραγμάτων (σ. 227-233). Ἐκ τῶν παρατιθεμένων ἐν τῷ τόμῳ τούτῳ μελετημάτων ὑπογραμμίζομεν, ὡς μάλιστα ἐνδιαφέροντα, τὰ ὑπ' ἀριθ. 2, 3, 4, 8, 9, 10, 11 καὶ 12.

Π.Ι. Μπρατσιώτης.

Karl Aland, Kirchengeschichtliche Entwürfe. Alte Kirche — Reformation und Luthertum — Pietismus und Erweckungsbewegung. Gütersloher Verlagshaus. Gerd Mohn 1960. Σελ. 700.

Ὁ συγγραφεὺς τοῦ παρόντος ἔργου, γνωστὸς παρ' ἡμῖν ἐκ τε τῶν τελευταίων ἐπανελημμένων ἐπισκέψεών του εἰς τὴν Ἑλλάδα χάριν τῶν ἐπὶ τοῦ κειμένου τῆς Καινῆς Διαθήκης ἐνδελεχῶν καὶ καρποφόρων ἐρευνῶν του καὶ ἐκ τῶν σχετικῶν ἐπ' αὐτοῦ ἐργασιῶν του, προερχόμενος ἐκ τοῦ στρατοπέδου τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἱστορικῶν πᾶν ἄλλο ἢ ἔχει παραιτηθῆ τῶν περὶ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν ἐνασχολήσεων, τῶν ὁποίων λαμπρὸν δεῖγμα παρέχει καὶ τὸ ἔργον τοῦτο, τὸ περιέχον τὰ πορίσματα δεκαοκτῶ ἐρευνῶν ἀναγομένων εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἐκκλησίαν, εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς μεγάλης θρησκευτικῆς μεταρρυθμίσεως καὶ δὴ τῆς τοῦ Λουθήρου καὶ εἰς τὰς περιόδους τοῦ Ἐυσεβισμού (Pietismus) καὶ τῆς ἐν Γερμανίᾳ ἀφυπνιστικῆς κινήσεως. Τὰ ἐκ τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας θιγόμενα κύρια θέματα εἶναι ὁ θάνατος τοῦ Ἀποστ. Πέτρου ἐν Ρώμῃ, ὁ Μοντανισμὸς καὶ ἰδίᾳ ἡ πρὸς αὐτὸν σχέσις τοῦ Λύγουστινίου, ἡ σημασία τῆς μεταστροφῆς τοῦ Μ. Κωνσταντίνου καὶ καθόλου τῆς προσωπικότητός του καὶ τῆς ἐποχῆς του, (σ. 113-282), ἡ σημασία τοῦ Λουθήρου ὡς θεολόγου, ἐρμηνευτοῦ καὶ πολίτου καὶ ἡ ἐν τῷ Λουθηρανισμῷ θέσις τῆς κατ' ἰδίαν ἐξομολογήσεως μέχρι τῆς καταργήσεως αὐτῆς (σ. 283-522), ὁ Ἐυσεβισμὸς, ἰδίᾳ ἐν τοῖς προσώποις τοῦ Spener καὶ τοῦ Francke, ὡς καὶ ἡ ἱστορία τῆς σπουδαίας καὶ εὐρέως καρποφόρου βαυαρικῆς ἀφυπνιστικῆς κινήσεως καὶ τέλος ἡ συνοπτικὴ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Σαξωνίας μεθ' ἧς ἰδιαιτέρως συνδέεται οὐ μόνον ἡ λουθήρειος μεταρρύθμισις, ἀλλὰ καὶ ὁ συγγραφεὺς προσωπικῶς καὶ ἦτις, κατ' αὐτὸν, ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι, ὡς καὶ πρὸ τοῦ ἔτους 1000, «Ἐκκλησία ἐπὶ ἱεραποστολικῷ ἐδάφους». Τὸ μετὰ χεῖρας ἔργον δὲν εἶναι Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία τοῦ συνήθους ἀκαδημαϊκοῦ τύπου, ἀλλ' ἀνήκει εἰς τὸ εἶδος τῶν «Ἐκκλησιαστικῶν σχεδιογραφημάτων», (Kirchengeschichtliche Entwürfe), εἶδος ἐπιδεικτικῶν θερμότητος δημιουργουμένης ἐκ τῆς συμμετοχῆς τῆς καρδίας, χωρὶς ὅμως τὸ παράπαν νὰ λησμονῶνται ἢ νὰ παραμερίζονται ἡ ἱστορικὴ ἐρευνα καὶ τὰ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἀσφαλῆ πορίσματα

αὐτῆς. Συγκρινητικαὶ εἶναι ἰδίαι αἱ τρεῖς τελευταῖαι σελίδες τοῦ βιβλίου κατακλειομένου μὲν διὰ τῶν στίχων 3 καὶ ἐξῆς τοῦ 78 (καθ' Ο' 77) ψαλμοῦ «ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἔγνωμεν αὐτὰ καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν. Οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς γενεάν ἐτέραν, ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰνέσεις Κυρίου καὶ τὰς δυναστείας αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ κλπ.», ἀλλ' ὑπενθυμίζοντος πρὸ παντὸς τὸν θρῆνον τῶν ἐν Βαβυλῶνι αἰχμαλώτων τέκνων τῆς Σιών ἐν ψαλμῷ 137 (136 κατὰ τοὺς Ο') «Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος ἐκεῖ ἐκαθίσασμεν καὶ ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τὴν Σιών».

Τοῦ αὐτοῦ, *The significance of the Papyri for Progress in New Testament Research*. Ἀνακοίνωσις ἐν τῇ Ἑταιρείᾳ τῆς βιβλικῆς γραμματείας περὶ τὰ τέλη τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1964.

Π. Ι. Μπρατσιώτης

I r é n é e d e L y o n, *Contre les hérésies*. Livre IV. Édition critique d'après les versions Arménienne et Latine sous la direction de Adelin Rousseau avec la collaboration de B. Hemmerdinger, L. Doutreleau, Ch. Mercier. Les éditions du Cerf. Paris 1965. I. σελ. 347. II σελ. 995.

Ὁ ἀναγνώστης θὰ χαρῆ ἐπὶ τῇ μετὰ 13 ἔτη συνεχίσει τῆς ἐν τῇ πατερικῇ σειρᾷ τῶν Sources chrétiennes ἐκδόσεως τοῦ «Κατὰ αἰρέσεων» περιφήμου ἔργου Εἰρηναίου, τοῦ ἐπισκόπου Λουγδούνου, διὰ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ σπουδαιοτάτου IV βιβλίου αὐτοῦ.

Τὸ μὲν I τεῦχος τῆς ἐκδόσεως τοῦ IV βιβλίου, γενομένης ἐπὶ τῇ βάσει τῆς Ἀρμενικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς μεταφράσεως, ἐν μέρει δὲ καὶ τοῦ σωζομένου ἑλληνικοῦ κειμένου, περιέχει ἐκτενῆ εἰσαγωγὴν (σ. 9-191) καὶ σημειώσεις δικαιολογητικὰς μετὰ κριτικῶν παρατηρημάτων καὶ πινάκων βιβλικῶν χωρίων καὶ τῶν περιεχομένων (σ. 195-447). — Τὸ δὲ II τεῦχος περιέχει τὸ κείμενον ἑλληνιστί, ὅπου ὑπάρχει καὶ ἐν λατινικῇ καὶ γαλλικῇ μεταφράσει, μετὰ κριτικῶν ἐπὶ τοῦ κειμένου παρατηρήσεων καὶ σχολίων. Χάριν τῆς ἱστορίας τῆς λαμπρᾶς ἐκδόσεως τῶν Sources Chrétiennes, ἃς σημειωθῆ ἑνταῦθα, ὅτι ὁ παρῶν διπλοῦς τόμος, φέρων τὸν ἀριθμὸν 100, παρέχει ἀφορμὴν ἑορτασμοῦ ἐνὸς εὐτυχοῦς ἰωβηλαίου καὶ ἐκφράσεως συγχαρητηρίων πρὸς τοὺς ἐγκρίτους ἰησοῦτας πατέρας τῆς ἐκδόσεως, ἅμα δὲ καὶ θερμῶν εὐχῶν περὶ ἀπροσκόπτου συνεχίσεως τῆς ὡραίας ταύτης σειρᾶς, τῆς τιμώσης τὴν γαλλικὴν ἐπιστήμην.

Π. Ι. Μπρατσιώτης.

Le Millénaire du Mont Athos, 963-1963. Études et Mélanges II. Venezia, Fondazione Giorgio Cin. Édition de Chevetogne. (1964). Σελ. 500.

Ὁ II ἡμίτομος τοῦ ἐπὶ τῇ χιλιετηρίδι τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἐκδοθέντος ὑπὸ τῆς ἐν Chevetogne τοῦ Βελγίου Ἱ. Μονῆς τῶν Βενεδικτινῶν πανηγυρικοῦ Τόμου περιέχει τὰ πρακτικὰ τοῦ «Διεθνοῦς συνεδρίου σπουδῶν», τοῦ ἐν Βενετίᾳ ἀπὸ 3-6 Σεπτεμβρίου 1963 ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐν λόγῳ χιλιετηρίδος συνελθόντος, τοῦ I ἡμιτόμου ἐκδοθέντος πρὸ τῶν σχετικῶν ἑορτῶν τοῦ Ἁγ. Ὄρους ἀπὸ 21-24 Ἰουνίου τοῦ 1963 καὶ ἡδὴ ὕφ' ἡμῶν ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Θεολογίας» βιβλιογραφηθέντος (Θεολογία 1964 σ. 525ἑξ.). Ἦσαν πρακτικῶν προτάσσεται σχετικῆ εἰσαγωγῇ περὶ τοῦ ἐν λόγῳ συνεδρίου τῆς Βενετίας (σ. 11-17), ἔπεται κατάλογος τῶν μετασχόντων τοῦ συνεδρίου ἐκείνου (σ. 18-20) καὶ ἐπακολουθεῖσιν αἱ ἐξῆς πραγματεῖαι 1) Ἡ παλαμιτικὴ ἐρμηνεία τοῦ ὁράματος τοῦ ἁγίου Βενεδίκτου, πατρὸς τοῦ δυτικοῦ μοναχισμοῦ, ὑπὸ Emmanuel Lanne (σ. 21-47), 2) Αἱ σχέσεις μεταξὺ ἀνατολικοῦ

καὶ δυτικοῦ μοναχισμοῦ κατὰ τὸν Μεσαίωνα ὑπὸ J. Leclercq (σ. 49-80), 3) Ὁ Γρηγόριος Παλαμᾶς καὶ ἡ θύραθεν ἐπιστήμη ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Giuseppe Schiro (σ. 81-96), 4) Ὁ Παρθένιος Ἀγγέβ, (1807-1868) καὶ ἄλλοι τινὲς Ρώσοι ἀθωνῖται μοναχοὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὑπὸ S. Bolschakoff (σ. 97-110), 5) Ὁ Ἄθως καὶ ἡ εὐχαριστιακὴ ζωὴ, ὑπὸ J. Le Guillou (σ. 111-120), 6) Ὁ Ἄθως καὶ οἱ Σλαῦοι κατὰ τὸν Μεσαίωνα, ὑπὸ Ivan Dujecv (σ. 121-143), 7) Οἱ Ρουμᾶνοι καὶ ὁ Ἄθως, ὑπὸ Ἀνδρ. Σκριμα (σ. 145-152), 8) Μία ἀποστολὴ τοῦ μοναχοῦ Ἀτσάλη εἰς τὸν Ἄθω ὑπὸ τοῦ καθηγ. Br. Lavagnini (σ. 153-158), 9) Ἀντιθέσεις μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ρώσων ἐν τῷ Ἄθω, ὑπὸ Ἀντων. Ταχιάου (σ. 159-179), 10) Θεολογικαὶ διευκρινήσεις ἐπὶ τῆς ζωγραφικῆς τοῦ Ἄθω μετ' εἰκόνας, ὑπὸ G. Valentini (σ. 181-228), 11) Ἡ ἀρχιτεκτονικὴ τοῦ ἔρους Ἄθω, ὑπὸ Π. Μυλωνᾶ (σ. 224-246), 12) Μωσαϊκὰ καὶ Τοιχογραφίαι ὑπὸ καθηγ. Ἀνδρ. Ζυγοπούλου (σ. 247-262), 13) Μανουὴλ Πανσέληνος ὑπὸ Ἀλεξ. Ἐμπειρίκου (σ. 263-267), 14) Συμβολὴ εἰς τὴν σπουδὴν τῆς τοιχογραφίας τῆς Λαύρας, ὑπὸ Γρηγ. Nandris (σ. 267-274), 15) Ἄγνωστο, ρομανικὸν ἐπιτραχήλιον τῆς Μονῆς Καρακάλου ὑπὸ Πέτρου Nasturel (σ. 275-283), 16) Ἡ σημερινὴ κατάστασις τοῦ Ἄθω, ὑπὸ καθηγ. Ἀμ. Ἀλιβιζάτου (σ. 285-300), 17) Σκέψεις περὶ τῶν ρυθμῶν καὶ τῆς ἀθωντικῆς παραδόσεως, ὑπὸ Ἀνδρ. Σκριμα (σ. 301-324), 18) Τελικὴ ἐμιλία περὶ τῆς συναντήσεως τῆς Βενετίας ὑπὸ τοῦ καρδινάλου καὶ πατριάρχου Βενετίας Giovanni Urbani (σ. 325-331). Ἐπακολουθοῦσιν ἐκτενεστάτη βιβλιογραφία περὶ τοῦ Ἄγ. Ὄρους μετὰ σχετικῶν πινάκων αὐτῆς ὑπὸ τοῦ πατρὸς Irénée Doens τοῦ Chevelogne (σ. 337-495) καὶ τέλος πίνακες τῶν περιεχομένων τῶν δύο τόμων (σ. 492-500).

Εὐγνωμοσύνη ὀφείλεται εἰς τε τὴν λαβοῦσαν τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ρωμαιοκαθολικῆς συμμετοχῆς εἰς τὰς ἐορτὰς τῆς χιλιετηρίδος τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους καὶ εἰς τοὺς μετασχόντας τοῦ εἰδικοῦ ἑορτασμοῦ ἐν Βενετία καὶ τῆς συντάξεως τοῦ μνημειώδους ἑορταστικοῦ τόμου καὶ δὴ καὶ εἰς τὴν σεβασμίαν Μονὴν τῶν Βενεδικτίνων ἐν Chevelogne, τὴν προφρόνως διοργανώσασαν ἀπάσας τὰς ἐκδηλώσεις ταύτας. Τῆς ἀδελφικῆς ταύτης συμμετοχῆς μνημεῖον ἔσσει θὰ παραμείνῃ ὁ πολύντιμος διπλοῦς ἑορταστικὸς τόμος, ὃν ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων λίαν ἀσμένως ἐβ' ἰβλιογραφήσαμεν.

Π.Ι. Μπρατσιώτης.

The Greek Orthodox Theological Review. Vol. XI No 1. Summer 1965. Published by the Holy Cross Greek Orthodox Theological School Press Brookline Massachusetts.

Τὸ μετὰ χειρᾶς ὑπ' ἀριθμ. 1 τεῦχος τοῦ XI τόμου τοῦ γνωστοῦ θεολογικοῦ περιοδικοῦ τῆς Σχολῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Ἀρχιεπισκοπῆς Β καὶ Ν. Ἀμερικῆς περιέχει τὰς ἐξῆς πραγματείας.

1. Georges Vasil. Florovsky. His American Career (1948-65) by Prof. G. H. Williams (7-107). 2. Sacred Traditem by Prof. J. Kaloghrou (108-118). — The Idea of Redemption in the Epistles of St. Ignatius of Antioch by Don F. Winlow (119-131). — Cappadocia on the Eve of the Byzantine Empire by Corn Vermeale (σ. 132-146). Ἐπίσης περιέχει βιβλιογραφικὸν δελτίον δώδεκα βιβλίων (σ. 147-175).

Π.Ι.Μ.

Novum Testamentum. An international Quarterly for N. Testament and related Studies based on international Cooperation. Vol. VII. Pasc. 4. October 1965.

Περιέχει πραγματείας τῶν G. D. Fee, The corrections of Papyrus Bodmer II and Early Textual Transmission (247-257), J. Kinoshita, Romans — Two

writtings combined. A new Interpretation of the Body of Romans (258-277), G. Deiling Zur Taufe von Häusern im Urchristentum (285-311). O. Glombitz, Apostolische Sorge (312-318). A. Denis and M. de Jonge. The Greek Pseudepigrapha of the O. Testament (319-328). Ἐν τῷ βιβλιογραφικῷ δελτίῳ παρουσιάζονται καὶ κρίνονται διάφορα βιβλία ἀναγόμενα εἰς τὴν ἐπιστήμην τῆς Καινῆς Διαθήκης (329-335).
Π.Ι.Μ.

Irenikon, Revue trimestrielle ἐκδομένη ὑπὸ τοῦ Μοναστηρίου τῶν Βενεδικτίνων ἐν Chevetogne τοῦ Βελγίου, ὑπὸ ἀρχισυντάκτην τὸν διακεκριμένον θεολόγον D. O. Rousseau. Tome XXXVIII Vol. 4. 1965.

Περιεχόμενα: Editorial. (σ. 433) D. O. Rousseau Vatican II (σ. 434-452). Mgr. M. Pellegrino. L' étude des Pères de l' Eglise dans la perspective conciliaire (453-461).— V. Conzemius, Le XIXe Congrès international des Vicux Catholiques à Vienne (462-472). Chronique du Concile et Chronique religieuse.— Notes et documents. Bibliographie.

Π.Ι.Μ.